

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 682/2020
13.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Марина Стаменковић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Општински правобранилац те Општине, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2622/2018 од 05.11.2019. године, у седници одржаној дана 13.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље АА из ..., Општина ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2622/2018 од 05.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П1 392/17 од 25.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог 01 бр. ../2017 од 27.03.2017. године, којим је тужили престао радни однос од 27.03.2017. године и да се тужени обавезе да тужиљу врати у радни однос на неодређено време на одговарајуће послове и радне задатке сходно њеној стручној спреми, као неоснован. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2622/2018 од 05.11.2019. године одбио, као неосновану, жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П1 392/17 од 25.04.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремено ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиље.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/2018), па је утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по служеној дужности, а ревизијом тужиле указује се на повреде поступка због којег она не може да се изјави, сходно одредби члана 407. став 1. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је, решењем туженог о пријему у радни однос на неодређено време, примљена у радни однос на неодређено време у Општинској управи Општине Власотинце и распоређена на матичне и друге послове у МК ..., при Одељењу за општу управу, заједничке и скупштинске послове, почев од 30.12.2009. године. Пошто није испуњавала услове за обављање матичних послова прописане Законом о матичним књигама („Службени гласник РС“, број 20/09), решењем Министарства за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу број 119-152-02-3068/2011-26 од 25.01.2011. године, одбијен је тужилин захтев за полагање посебног стручног испита за матичаре, па је она распоређена да обавља послове радног места „послови из области урбанизма, шалтер број .. УИЦ“ у звању референта, на основу решења 01 бр ../2012 од 09.07.2012. године. Ради усклађивања општих аката са Законом о запосленима у Аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“ број 21/16), Општинско веће Општине Власотинце је усвојило нови Правилник о организацији и систематизацији радних места у тој управи, 01 број ../16 од 24.11.2016. године, којим је измењена структура радних места у Општинској управи и уведена нова звања службеника, чиме су се стекли услови за распоређивање запослених. На основу тог Правилника, не постоји радно место „послови из области урбанизма-обједињена процедура- шалтер број .. УИЦ“ и не постоји радно место на које тужила сходно свом стручном образовању и стеченом знању, може бити распоређена. Због тога је, решењем туженог 01 број ../2016 од 30.12.2016. године, утврђено да је тужила, запослена у Општинској управи, Општине Власотинце на неодређено време у звању виши референт, због организационих промена остала нераспоређена. У складу са поуком о правном леку, тужила је поднела жалбу Жалбеној комисији, а Жалбена комисија Општине Власотинце је решењем ЖК бр. ../2017 од 25.01.2017. године одбила, као неосновану жалбу тужиле и потврдила решење Општинске управе Власотинце 01 број ../2016 од 30.12.2016. године. Наведено решење садржи поуку о правном средству на основу којег је то решење коначно, а против њега се може покренути спор код Управног суда у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења. Тужила није покренула спор код Управног суда у Београду.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи, као незаконито, решење туженог којим је тужили престао радни однос од 27.03.2017. године и тужбени захтев да се тужени обавезе да тужилу врати у радни однос на неодређено време на одговарајуће послове и радне задатке сходно њеној стручној спреми, као неоснован, пошто коначно решење којим је тужила остала нераспоређена има за последицу престанак радног односа тужиле по сили закона, сходно одредби члана 169. став 3. Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“ број 21/16 ... 113/17).

Одредбом члана 163. став 1. тачка 3. Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, прописано је да службенику престаје радни однос по сили закона, ако је нераспоређен и ако не буде премештен на друго радно место – наредног дана од протеча два месеца, односно протеча рока из члана 54. став 2. и 3. овог закона за службенике на положају, откад је остао нераспоређен.

О томе да је службенику престао радни однос по сили закона, послодавац доноси решење којим утврђује разлог због кога је радни однос престао и дан када је радни однос престао, сходно одредби члана 164. став 1. Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе. Сходно ставу 2. те одредбе Закона, против решења жалба није дозвољена, али може да се покрене управни спор.

Начин престанка радног односа, прописан је у одредби члана 158. Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, тако што службенику престаје радни однос, између осталог под тачком 4., по сили закона.

У овом случају тужили је радни однос престао по сили закона, јер је остала нераспоређена због организационих промена код тужене и укидања радног места на које је била распоређена на основу претходно важећег правилника. Жалбена комисија Општине Власотинце је одбила, као неосновану, жалбу тужиле изјављену против решења на основу кога је утврђено да је она остала нераспоређена и да јој престаје радни однос ако у року од 2 месеца од коначности решења не буде премештена или преузета у други орган локалне самоуправе, државни орган или други организациони облик у јавном сектору, па је на тај начин одлука о нераспоређивању тужиле постала коначна. Како тужила против те одлуке није покренула управни спор, на начин како је поучена, следи да је тужени, на начин прописан одредбом члана 163. став 1. тачка 3. Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, правилно донео решење о престанку радног односа тужили, по сили закона.

Наводима ревизије тужиле о томе да она није покретала управни спор пред Управним судом сматрајући да ће је тужени, у наредна 2 месеца распоредити на друго радно место не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке, имајући у виду да тужени тужили није ускратио право на делотворан правни лек.

Неосновни су наводи ревизије тужиле да су нижестепени судови погрешно применили материјално право, јер је тужили ускраћено право на правно средство-вођење управног поступка. Супротно тим наводима ревизије тужиле, њој није ускраћено право на правно средство-вођење управног поступка, јер решење Жалбене комисије туженог којом је одбијена њена жалба против решења на основу кога је утврђено да је остала нераспоређена садржи поуку о правном леку да се против тог решења може покренути спор код Управног суда у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

Пресуде Управног суда, приложене уз ревизију нису од значаја за одлучивање имајући у виду да се не односе на тужилу која није поднела тужбу Управном суду.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**